

ning, og ſom kan komme til at øve betydelig Indflydelse paa Samfundsforholdenes Udvikling, ſiger jeg, at en ſaadan Opfinder bør man nyde Paakønnelse. Man kan honorere ham i en eller anden Form, ſom man kan blive enig om, det er i Samfundets velſtaaende Interøſe, naar det ſom Helhed ſørger for, at en ſaadan Mand maa nyde en Begunſtigelſe. Men derimod at give ham det Privilegium, ſom her er Tale om, er jeg en beſteemt Modſtander af. Kunde altsaa det ærede Medlem og jeg vinde Tilſlutning for den Tanke, ſkulde vi ſaa overordentlig let blive enige; men det har viſt ſig, at denne Vej ikke er fremkommelig i Øjeblikket. Jeg tror derfor, man kan ſpare ſig at rejſe det Spørgsmaal, i alt Fald paa det nuværende Stadium. Det ærede Medlem fra Kalundborg (A. Sørenſen) kom nu og vilde paa en Maade forſvare ſin Stilling — jeg vil ikke ſige, det ſtete med ſtor Varme eller Energi — men den Tale, han nu holdt i Aar for Tingets Medlemmer her, burde han have holdt for ſig ſelv i Fjor, for ſaa vilde han ogsaa have ladet ſig ombende. Der er nemlig intet nyt Moment fremkommet i denne Sag. Alle de Grunde, han nu anførte, ere de ſamme, ſom fra anden Side her i Salen, fra høre Side, bleve anførte mod ham i Fjor og i Forfjor og en Række af Aar. Da kom man med alle de ſelvſamme Argumenter og ganſke ſærlig det, at naar vi ikke vedtog denne Lov, ſaa havde vi den administrative Ordning, ſaaledes ſom den er for Øjeblikket, og det var den, vi ſkulde ſe at komme bort fra. Nu kommer det ærede Medlem og bruger ſelv det Argument, at vi have den administrative Ordning. Men hvis den er ſaa ſlet og ſkadelig og bør tvinge os til at forandre dette Forhold, ſaa havde vi den jo ſom ſagt, ogsaa i Fjor og i Forfjor, og ſaa burde vi for længe ſiden have grebet til og ſøgt at ſaa ordnet den Sag. Nej, Tingen er, at vi have været enige med det ærede Medlem hidtil om, at vi meget godt, uanſet den administrative Ordning, der er, naar vi faſtholde vor Stilling, ville naa til, at de patentſøgende Klaſſer ville være meget tilfredſe med at ſaa vor, Folketingets, gamle Patentlov og en Patentbeſtyttelſe paa 10 Aar — endnu hellere ſelvſølgelig 12 Aar — naar man ſaa virkelig ſik en lovmæssig og nutidsvarende Ordning af hele Patentſyſtemet. Det har det ærede Medlem fra Kalundborg ubetinget været enig med os andre om lige til den allerſidſte Tid, at vi ſlet ikke behøvede at glide af fra vor Forordning og vor Stilling med Henſyn til, at man ellers vilde komme tilbage til den administrative

Ordning, man nu har. Nej, der er ikke ſaa megen Tilfredſhed med denne administrative Ordning hos de Klaſſer, ſom ſtulle have Nytte af denne Lov; de ville ſelv blive fede af den, naar Folketinget blot en Gang kunde tage en faſt og beſteemt Stilling og blive ſtaaende paa den. Det ærede Medlem ſiger, at det dog er opnaaet en Ting ved hans Indſtilling, ſom han ſætter Pris paa, og det ſkal jeg indrømme godt kan være Tilfældet, der er ogsaa noget deri, ſom jeg ſætter Pris paa; men ſelv om der er en enkelt ſaadan god Ting, ſom f. Eks. den, at den udelukker de ſaakaldte Humbugpatenter, ſom man falder dem i daglig Tale, derved, at der lægges en ordentlig Afgift paa dem, ſiger jeg dog, at det i og for ſig ikke har noget at betyde. Det betyder ſlet ikke noget for de Patenthavere, ſom virkelig kunne udnytte Befolkningen, og ſom den jo nok kan bære en Del af; men det betyder ikke ſaa lidt for diſſe Smaapillerier, Patenter, ſom ingen Nytte kunne gøre, men hvorved Folk alligevel narres, idet der ſættes denne Seddel med „Patent“ paa, hvad der ſaa nok i en kortere Tid kan betinge en højere Pris. Dette udelukkes herved, og det betragter jeg i og for ſig ſom en Fordel; men det er ikke nogen almindelig betydelig Fordel, ſom vil medføre nogen lettere Adgang for det ſtore Publikum til de virkelig betydelige, ſtore Opfindelſer, ſom ſte; de ville abſolut blive ved at eksistere, ja, jeg gør Regning paa, at de ville komme til at eksistere i endnu ſtørre Maal, og at Navnet „Patent“, naar denne Lov har været anvendt i nogle Aar, vil have ſig endnu højere i den almindelige Bevidſthed end for Øjeblikket. Det er ganſke viſt, at diſſe ſaakaldte Humbugpatenter have bevirket, at man ved at ſætte „Patent“ paa en Ting let faar Folk til at trække paa Smilebaandet og tænke: Gud ved, hvad det ſkal betyde! Men hvis det Tid efter anden bliver ſaaledes, at diſſe Humbugpatenter udelukkes, ſaaledes at der kun bliver tilbage de Patenter, ſom ere af mere gennemgribende og væſentlig Betydning, er det ogsaa ſikkert, at Patentnavnet vil kunne betinge en ſtørre Udnyttelſe af de Genſtande, her er Tale om. Det vil ſaa have ſit Ny og Renomme ſaaledes, at Indehaverne ganſke anderledes ville kunne udnytte det almindelige, forbrugende Publikum, blot fordi de ikke ere udſatte for Konkurrence, ſaaledes ſom andre ere det. De kunne betinge ſig meget højere Priser og komme derved til at beſkatte os i langt højere Grad, end der er Tale om, at vi nu ville beſkatte dem. Det ærede Medlem fra Kalundborg (A. Sørenſen) ſagde, at han altid ſaa at rette ſig